

Příběhy našich sousedů

Václav Kuntoš

Scénář k videoreportáži

- Vypracovaly:** Anna Kyjovská, Alena Blažková, Kateřina Suchá
- Vyučující:** Mgr. Renata Holanová
- Škola:** Základní škola, Václavkova 1082, Mladá Boleslav

Dne 9. listopadu roku 2018 jsme se poprvé setkali s panem Václavem Kuntošem v jeho domku v Katusicích. Vydali jsme se za ním s úmyslem natočit reportáž o jeho příbuzném Josefu Vratislavu Horčíčkovi. Pan Kuntoš nám vyprávěl příběh Josefa Horčíčky, řečeného Péti, který roku 1948 opustil Československo a emigroval nejprve do Německa a odtud do Austrálie.

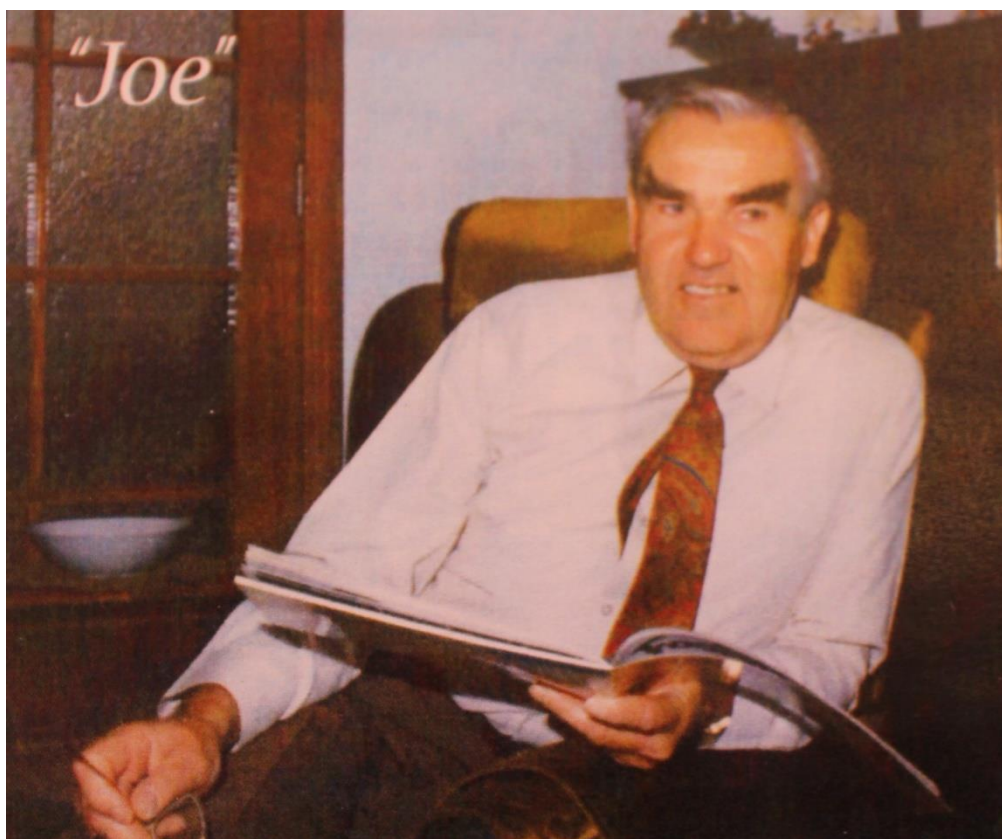

První shledání s rodinou Kuntošů

Dům pana Kuntoše

Péťa – příbuzný pana Kuntoše

„Rok 1968 byl pro nás takový zvláštní. Už v počátku prezident Novotný říkal, že to bude velmi dobrý rok. Byla vyhlášena velká amnestie, která se týkala i těch, co jsou v zahraničí. Tady bych chtěl pak poukázat na to, že náš příbuzný, o kterém chci mluvit, v zahraničí byl. Odešel do zahraničí v roce 1948, poté co ho vyhodili z VŠ zemědělské, aby si školu někde dostudoval. Krátce byl v Německu a později se dostal až do Austrálie.“

Prezident Antonín Novotný

V Německu nepobyl dlouho, jeho cesta vedla do Austrálie. Začátky v nové zemi nebyly zrovna lehké. Neměl žádné peníze, a proto si musel najít dvě práce. Jednu přes den, druhou přes noc. Za nějaký čas se mu podařilo uspět. Dostudoval školu, stal se uznávaným veterinářem, oženil se. Se svou rodinou se však vidět nemohl. Jako emigrant se zpět do vlasti nemohl vrátit.

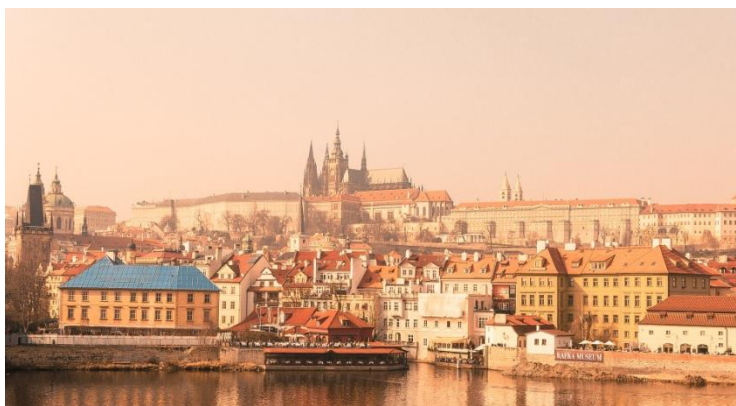
Austrálie

Václav Horčíčka zvaný Péťa

Pak ale v Československu nastalo Pražské jaro – uvolnění politické situace ve druhé polovině 60. let. Proběhly reformy, které sice zajišťovaly komunistům stálou moc, ale měly také zlepšit lidem život, uvolnit režim a urychlit proces demokratizace. Zahrnovalo to větší svobodu tisku a větší orientaci ekonomiky na spotřební zboží.

1968

PRÁCE ČTENÍ NA SEDMÝ DEN • ČTENÍ NA SEDMÝ DEN • ČTENÍ NA SEDMÝ DEN •

DEŇK REVOLUČNÍHO ODBOROVÉHO HNUTÍ

Ostrava, neděle 2. června 1968
Číslo 151 • Ročník XXIV • Cena 70 hal.

NEDĚLE

KŘÍŽOVKA • ZAJÍMAVOSTI • KVIZY • ŠACHY • REPORTÁŽE • SPORT

NA ČÍ ROZKAZ, PANE GENERÁLE?
■ O člověku, jehož jméno zůstane v dějinách

FEMINA, FEMINAE
■ Co chybí ženě

POZDRAV Z PRAHY ZAČÁTKU STOLETÍ
■ Kdy bylo v Praze nejvíce policajtů?

NIGÉRIE
■ Civrý rozměr je klid

JEN OBVYKLÉ CVIČENÍ
■ Vyjádření generálmajora dr. J. Cepického

NEJEN MISTA PRO VELKÁ ZVÍŘATA
■ Co dělá starosti republice Keňa

Zasedání pléna ÚV KSČ ve znamení diskuse
Jediná možnost: Demokratický socialismus

PRÁHA — Za řízení členu předsednictva Odrůcha Světlý pokračovalo v pátek do pondělních večerůh hradu jednání pléna. Hovořili Š. Sádovský, K. Hoffmann, J. Koccolanský a O. Černík.

Odrůcha Černík se stotožnil plně s hodočinným předsednictvem ve svých a. Dabůška, „jestliže se náhle obrátí v jiných směrech, pak není v lidských silách jej okamžitě nabrátí do novým systémem. Dávej obvykle znanámenávají mnohem silnější ote-

skandalizování chyb, vyčalování buržoází demokracie, volání na opozitní stranu, protivočinné výpady a rozostřenýe čteny a demokracii, které jsou lehkovážně přehlíženy do ticha, však komplikují další postup.

Bohena Machačková konstatovala, že v zájmu státě ne sežít není a te- málně byt občanů svoboda prouta. Její omezení je vždy děno sáhnem společnosti, nedostatečností ocoeni eší česovka a jistou morálními prá- ctivy. Měsí tomu tak byl i a ná.

O nevyhnutosti, že v přehledových přípravách je třeba dozat do pobytu rozhodující část strany, kterou tvoří odrůcha třída a technická inteligence.

Odrůdní vřbor tajojm hlasováním vřborní soustava a svolování soude- ha Martina Vaculika s funkcí kandidá- tura předsednictva odrůdního vřbu- ru strany. Zvolil do této funkce sou- družu Bohumila Simona, vedoucího tajemníka odrůdního vřboru KSČ v Praze. Dále zvolil souduzru Zdeňka Mlýnáře tajemníkem odrůdního vř- boru KSČ. Odrůdní sekretariátu ÚV KSČ byl zvolen souduzru Evžen Erben.

Odrůdní vřbor svolal na své prvé- ní komisi souduzru Jana Zaručáka, Janeta Křižáka, Miroslava Mamoua a Václava Škoda. Z komise pro ořáky znanámenávají a vřbor svolali soudu- zru Karia Mezník a Františka Klíma.

Noviny z roku 1968

„Když jsme se s Pěťou přivítali, řekl: „Heleďte, já musím často jezdit na Anglické vyslanectví v Praze, protože jsou určité problémy. Ta doba není taková, jakou si třeba vy myslíte nebo i to, co tady říkají v televizi, rádiu nebo co je v novinách. A musím se tedy ptát, jaká je situace. Před tím 20. a 21. srpnem jsem ho vezl osobně do Prahy. Byli jsme na velvyslanectví, já jsem čekal venku, ale on přišel a byl velice rozrušený. Já mu řekl: „Pěťo co se děje? Co se děje?“ A on řekl „Heleď, celé Československo je obklíčené. Je předpoklad toho, že sem vnikne armáda, a že tady bude dělat určitá opatření, aby bylo Pražskému jaru zamezeno.“

„Doporučili nám, aby odjeli naši příbuzní okamžitě nebo co nejdříve zpět domů než se zavřou hranice. V naší rodině jsme čekali dítě. Měl jsem 20 litrů benzínu. Manželka jezdila do Prahy do Podolí, tak jsem jej potřeboval, abych ji tam mohl odvézt, abych měl dostatek benzínu.“

„Protože se jednalo o tuto situaci, tak jsem mu ten benzín dal a druhý den ráno ho jeho bratr vezl na hranice do Rozvadova. Tam už je nepustili přímo na hraniční čáru - na celnici a museli jít určitou vzdálenost pěšky. Tehdy však byla taková velká solidarita, že přijížděli i Němci, kteří je vzali do svých aut a na tu celnici - hranici je odvezli.“

Nakonec se to podařilo, Pěťa bezpečně odletěl zpět do Austrálie, kde žil dále se svou rodinou. Vrátit se mohl až za 20 let, kdy v ČSR proběhla Sametová revoluce. Po Sametové revoluci roku 1989 byl v ČR několikrát. V roce 2015 zde byl naposledy. Roku 2016 zemřel.

Poděkování: Paní ředitelce za uvolnění z hodin, všem učitelům, kteří tolerovali naše pozdní příchody na hodiny, Karlu Skuciovi za pomoc při natáčení.